

ආව කෙනෙක් ගැන හිතුවොත් කවුද ඉන්නේ තනි නොතනියට ? ලෙඩට - දුකට ? දුකට සැපට ? මේ වාගේ කෙනෙක්ගේ හැඟීම් අඹු දරුවන් එක්ක මේ රටට සංක්‍රමණය වුණ අපටත් තදින්ම දැනුනා. මේ හිසාම අපව තදින්ම දැනුන රාත්‍රියක් අදටත් අපව ඒ කාලයට ගෙනියනවා. ඒ හැඟීම් එක්ක අපවත් හුදකලා කරවලා ඇත් කෙවෙණි උණුසුම් කරවනවා.

මේ රටට පැමිණ වසර 15ක් පිරෙන මේ වෙලාවේ ඒ මුල් කාලයට අපව අරන් යන ඒ ගිය ගී සඳුවමට ගෙනෙන එක කා-ලෝචිතයි කියලා හිතුවා. අප ගීතය නම් කරන්නේ හුදෙකලා මිනිසා නමින්.

මුල් කාලයේ අපගේ හුදෙකලාව හඳුනාගෙන එයින් අපව යම් තරමකට හරි මුදවන්න උත්සාහ කළ ජගත් ජේ. එදිරිසිංහ සොයුරාට ලියපු ගීතයන් මේ. අඹු දරුවන් සමඟින් මෙරටට සංක්‍රමණය වුණ ජගත් මේ තරම් දැනෙන විදියට තනිකඩයකුගේ හැඟීම් මේ දෙපෙළට එක් කළේ කොහොමද කියලා හිතා ගන්න අමාරුයි. ඇත්තටම මේ ගීතය ජගත් ලියපු ගීත අතරින් වැඩියෙන්ම ජගත්ව ම සංවේදී කරපු ගීතය වෙන්න ඕන. ඒකට හේතුව තමයි ඔහුගේ ගීත ඇතුලත් සංගීත තැටිය මේ නමින් එළිදැක්වීම.

මේ සංවේදී බව අපට දන්නේ තවත් හේතු දෙකක් තියෙනවා. එකක් තමයි තනුව සහ සංගීතය, තනිකඩයකුගේ හුදකලා බවේ වේදනාව අඩුවක් නැතිවම තනුවට මුසුවෙලා. සංගීතය තව දුරටත් ඒ හුදකලාව හඬවනවා. දෙවෙනි කාරණය තමයි ගායනය. අඹු දරුවන් සමඟින් ම මේ රටට සංක්‍රමණය වුණ ලලිත් අරුණා ශාන්ත සොහොයුරාගේ ගායනයට තනිකඩයකුගේ සංවේදී බව කැට්ටිලිණේ කො-හොමද ?

ලලිත් අරුණා ශාන්ත ම

හිරිමාණය කරගත්ත තනුවයි මේ ලෙසින් අපව සංවේදී කරවන්නේ. සංගීත හිරිමාණය ලලිත්ගේම පුත් ලක්මේත ගුණතිලකගෙන්.

අවුරුදු 15කට කලින් අපට දැනුන හිරිමාණාකාරණයේ හුදෙකලාව අවම කරන්නට මෙල්බන් හුවර ඉන්න ගායන හිතකාමීන්ගේ උනන්දුව සමත් වුණා. ඒ අතරින් කැපී පෙනෙන ගායන හිතකාමියෙක් ලලිත්. වරින් වර හිවසට පැමිණ තෝරාගත් ගීත 17ක් ම ඔහුගේ. "විසිරිලා සිත්....." සහ "ඉස්පිලි පාපිලි" සංගත තැටි දෙක ඇතුලත් වුණා. ඊට අමතරව තවත් ගීත තුනක් පමණ ලියවාගෙන ගායනා කළා. ඒ ගීත එළි දැක්ව තුරු අපි බලාගෙන ඉන්නවා.

"හුදෙකලා මිනිසා" ගීය මුලින්ම ඇතුලත් වුණේ ලලිත් අරුණා ශාන්තගේ "ඉස්පිලි - පාපිලි" සංගීත තැටියටයි.

හුවර වාසල් දොරටු පසුකර ගම් නියම් ගම් සොයා පියමැන නාදනන දේසේ සරණ දන අතරේ හුදෙකලා මිනිසා..... !
තනිව හඬනා හුදෙකලා මිනිසා.....
බියකරු මේ සිහිනේ අත්වැලක් නැත සැදුනේ මැකුණ මං පෙත් සොයා යන්නට ඉඩක් නැත ලැබුණේ මේ විසල් නගරේ.....
ඇත කිසිව මානේ කණමැදිරි එළි දැල්වේ දුබල පා යුග වාරු නැති සඳ සිහින මිය යන්නේ මේ විසල් නගරේ

ගායනය : ලලිත් අරුණාශාන්ත
තනුව : ලලිත් අරුණාශාන්ත
සංගීතය : ලක්මිත ගුණතිලක
රචනය : ජගත් ජේ. එදිරිසිංහ

හුදෙකලා මිනිසා

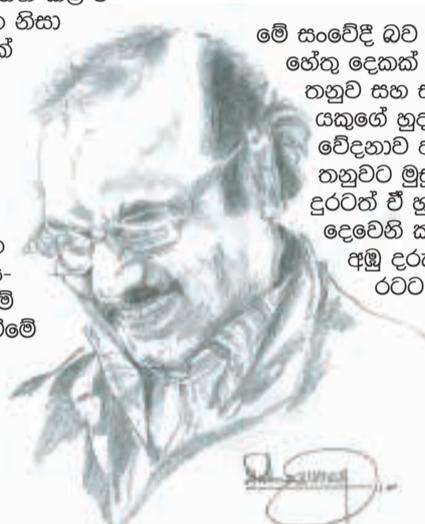
මව්බිමේ මවගෙන් වගේම නෑ හිත මිතුරන්ගෙන් වෙන්වෙලා මේ රටට සංක්‍රමණය වෙලා අවුරුදු පහලොවක් ගතවුණේ නොදැනීම. ඒත් රැකියාවක් ලැබෙනකල් ගෙවුන මාස කිහිපය නම් නොදැනීම ගෙවුනාය. කියන්න අමාරුයි ඒ දවස් ගතවුණේ හරිම අමාරුවෙන්. හුහුරු පරිසරයක හුහුරු අය අතරේ රැකියාවල් සඳහා ඉල්ලුම්පත් දමමින් ගත කළ ඒ කාලය මව්බිමෙන් වෙන්වුන හිසා හිතේ ඇතිවෙලා තිබුණ දුක් සංකා වැඩි කරපු කාලයක් කියලා තමයි කියන්න වෙන්නේ.

අඹුදරුවන් එක්ක මේ රටට සංක්‍රමණය වුණත් අනාගතය ගොඩනගාගන්න දරණ උත්සාහයේදීත් දැනු-න් හරිම හුදකලා බවක්. මේ රටේ පළපුරුද්ද රිය පැදවීමේ බලපත්‍රයක් නැතිව රැකියාවක් ලබාගැනීම ඇත්තටම අඩියෝගයක්. අළුතෙන් මේ රටට ආව අයට දන්න කියන අය හිරියත් ඒ අයට කරන්න පුළුවන් වෙන්නේ තොරතුරු හොයලා දෙන වික විතරයි. අපිටම සම්මුඛ පරිඤ්ඤාවලින් ජයගන්න වෙනවා. ඒ කාලයේ ඉරිදා දවස්වලදී සිංහල වෙළඳ හලක සේවය කළේ සතුටින්. මොකද අපේ උදවිය හමුවෙන හිසා. ඒකේත් අර සංකාව මදකට මඟ හැරුණා. "ජන්ක් මේල්" වෙළඳ පත්‍රිකා ලියුම් පෙට්ටිවලට දමමින් ගෙයින් ගෙට ඇවිදලා ගියේත් සතුටින්. අවිච - ඉරක්, සීතල - රස්නය නොතකා ඇවිදපු ඒ ගමන්වලදී අවට වටපිටාව බලන්න දේශගුණයට හුරුවෙන්න වගේම ශාරීරික අභ්‍යාසයක යෙදෙන්න ඉඩකඩ ලැබුණා.

ගුවන් තොටුපළේදී ම අපව පිලිගන්න ආව හිමල්, ජගත් වගේ හිත මිතුරන් හිසාත්, ඔවුන් හඳුන්වලා දුන්න අහික් හිතමිතුරන් හිසාත්, ඒ අය හිසා සම්බන්ධ වෙන්න ලැබුණ පුජා කටයුතු හිසාත් අර කිව්ව සංකාව හුඟක් දුරට මඟ හැරුණා. ඒත්..... ?

මව් බිමේ අප හියැලී සිටි කලා කටයුතු මඟ හැරිලා යන එක ගැන තිබුණු සංකාව නම් එනෙම ලේසියෙන් අඩු කරන්න අදටත් බෑ. විශේෂයෙන් ම ගීත රචනා කලාවට බෙහෙවින් ම බලපාන අත්දැකීම්, පුද්ගල ඇසුර, සහභාගිත්වය වගේ දේවල් ලංකාවේදී තරමට ම, ඒ මට්ටමින් ම මෙහේ ලැබෙනවා අඩුයි කියන එකයි අපගේ අදහස. හුදකලා බව යත්තමින් හරි අඩු වෙලා තියෙන්නේ මෙහේ ඉන්න අයගේ අනුග්‍රහයත්, තාක්‍ෂණයේ දියුණුවත් හිසයි.

ජීවිතයෙන් බොහෝ දේවල් බලාපොරොත්තු නොවී ලැබෙන දෙයින් සතුටු වන්නට කුඩා කාලයේ ඉඳන්ම හිත හුරු කරගත්ත හිසා ඒ හුදකලාව යටපත් වෙලා වගෙයි. ඒත් ඒ මුලින් දැනුන හුදකලාව තනිවම මේ රටට සංක්‍රමණය වුණ කෙනෙක් දරා ගන්නේ කොහොමද ? මේ රටේ වැඩිදුර ඉගෙනීම ලබන්න ජාත්‍යන්තර ශිෂ්‍යයෙක් විදියට

රොක්ස්බර්ග් පාක් සිංහල භාෂා පාසලෙන් ආදර්ශයක්

වික්ටෝරියා රජයේ භාෂා පාසලේ රොක්ස්බර්ග් පාක් සිංහල පාසලේ පොත් කියවීමේ වටිනාකම පිලිබඳ වැඩිමුළුවේ අංගයක් ලෙස මෙල්බන් වාසී ප්‍රවීණ ලේඛක ජගත් ජේ එදිරිසිංහ මහතා විසින් සැප්තැම්බර් 8 වන දින එම පාසලේදී "ලේඛකයකු ලෙස පොත් කියවීම පිලිබඳව අත්දැකීම්" මෑයෙන් දේශනයක් පවත්වන ලදී. මෙදිනම ශ්‍රී ලංකාවේ සිට පැමිණි ප්‍රවීණ පුවත්පත්කලාවේදී ලේඛක ගාමිණී සමරසිංහ මහතා පොත් කියවීමේ වටිනාකම පිලිබඳව ආරාධිත දේශනයක් පැවැත්වීය. සිංහල භාෂාව ඉගෙනීම පිබඳව මේ දරුවන්ගේ කැපවීමත් ගුරු මණ්ඩලයෙන් ලැබෙන මනා රුකුලත් මෙහිදී මනාව දැක ගත හැකි විය.
මේ වම දේශන අවසානයේදී වම සිසු දරු දැරියන් සහ ගුරු මණ්ඩලය සමඟ ගත් සමූහ ඡායාරූපයකි.

විනි හෙට්ටිගොඩ

Gold Coast Holiday ACCOMMODATION
Close to theme parks
BOOK EARLY FOR HOLIDAYS
SUITABLE FOR 15 UP TO ADULTS
Small or Large Groups
for further information please contact 0410 558 354 - Neville